

VERONMAKSAJAIN KESKUSLIITON NÄKEMYS LIIKENTEeseen LIITTYVIEN TYÖSUHDE-ETUJEN KEHITTÄMISESTÄ

Työnantajan työntekijän puolesta maksama elantomeno verotetaan työntekijän palkkana. Työnantajan antaessa hallitsemaansa omaisuutta työntekijän käyttöön korvauksena tehdystä työstä, kyseessä on palkkana verotettava luontoisetu. Tuloverolain mukaan luontoisedun arvo arvioidaan tuloverotuksessa käypään arvoon (TVL 64 §). Verohallinto määrää vuosittain luontoisetujen käypien arvojen laskentaperusteet.

Veronmaksajain Keskusliitto pitää kansalaisten tasavertaisuuden kannalta tärkeänä periaatteena, että palkansaajia verotetaan mahdollisimman samalla tavalla siitä riippumatta, missä muodossa he saavat korvauksen työstään.

Autoedun verotusarvo määräytyy osittain auton uushankintahinnan mukaan ja osittain auton käyttökustannusten mukaan. Käyttökustannukset määritellään todellisten keskimääräisten käyttökustannusten mukaan.

Autoetu on jaettu vapaaseen autoetuun ja auton käyttöetuun. Lisäksi autoedun arvo määritellään erikseen kolmessa ikäryhmässä. Vielä erikseen on määritelty autoetu ennen vuotta 2008 käyttöön otetuille autoille ja ulkomailla saatu autoetu.

Käyttöedun ollessa kyseessä työntekijä maksaa auton polttoaineet. Vapaan autoedun osalta työnantaja maksaa myös polttoaineen. Vapaan autoedun ja käyttöedun arvojen erotus on vuonna 2019 11 senttiä kilometriltä tai 165 euroa kuukaudessa.

Vapaan autoedun käyttökustannuksia alennetaan 8 senttiä kilometriltä tai 120 euroa kuukaudessa, jos auton käyttövoimana on vain sähkö.

Veronmaksajain Keskusliitto katsoo, että nykyinen tapa laskea autoedun arvo vastaa hyvin lain mukaista vaatimusta edun verottamisesta käyvästä arvosta.

Työnantajan työntekijälle kodin ja työpaikan välistä matkaa varten antama enintään 300 euron arvoinen joukkoliikenteen matkalippu on verovapaa. Lisäksi matkalippu on verovapaata tuloa 750 euroa ylittävältä osalta 3 400 euroon asti. Siten työmatkalipun verotusarvo on 450 euroa, jos kustannukset kodin ja työpaikan välisistä matkoista ovat vuodessa välillä 750 – 3 400 euroa. Kodin ja työpaikan välisistä matkoista ei saa vähentää sitä matkakustannusten osaa, joka vastaa verovapaata työsuhdelippua. Työntekijän itsensä maksama osa matkoista ja työsuhdematkalipun verotusarvo oikeuttavat työmatkavähennykseen, jos ne ylittävät omavastuuosuuden 750 euroa.

Työsuhdematkalippu eroaa autoedusta siinä, että siihen sisältyy nimenomainen ja tarkoitettu veroetu matkalipun osittaisen verovapauden vuoksi.

Vuoden 2019 verotuksessa on ensimmäistä kertaa määritelty latausedun verotusarvo. Jos työntekijä voi ladata työpaikalla työpäivän aikana työnantajan kustannuksella omaan tai käyttöetuautoon sähköä, on oikeuden arvo 30 euroa kuukaudessa. Hallitusohjelman mukaan sähköauton latausetu säädetään verovapaaksi.

Työsuhde-etujen kehittäminen ilmastotavoitteiden näkökulmasta

Luontoisetujen nykyinen verotus perustuu käyvän arvon verottamiseen. Hallinnollisen helppouden vuoksi luontoisedun verotusarvo määritellään keskimääräisten kustannusten mukaan, jolloin verotusarvo saattaa ylittää tai alittaa edun todellisen arvon. Eräisiin työsuhde-etuihin liittyy verotukea, jolla tavoitellaan verotuksen ulkopuolisia etuja. Selvimmin verotukea sisältyy ravintoedun verotusarvon määräytymiseen.

Autoveron, ajoneuvoveron ja liikennepolttoaineiden verotuksen muutokset heijastuvat suoraan luontoisedun verotusarvoon. Autoedun verotusarvon korottaminen yli käyvän arvon ilmastoperusteilla ei ole hyväksyttävää, koska silloin rasite kohdistuu vain pieneen osaan auton käyttäjistä.

Veronmaksajain Keskusliitto vastustaa erillistä työsuhdeautoihin kohdistuvaa veron kiristystä. Työsuhdeauton verotusarvon tulee jatkossakin vastata mahdollisimman hyvin etuuden todellista arvoa.

Vähäpäästöisten tai päästöttömien autojen luontoisetuarvon alentaminen lisäisi sellaisten autojen houkuttelevuutta ja edistäisi osaltaan liikenteen päästöjen vähentämistä. Jos vähäpäästöisiin luontoisetuautoihin halutaan kohdistaa verotukea, tulee se säätää läpinäkyvästi eikä muiden etujen verotusarvoa saa sillä perusteella korottaa yli käyvän arvon.

Ympäristöperusteiset liikenteen vero- ja muut tuet tulisi mahdollisuuksien mukaan kohdistaa ensisijaisesti kaikille liikkujille. Jos verotukea halutaan käyttää kannustimena työmatkapyöräilyn tai vastaavan vähäpäästöisen kulkemisen edistämiseen, on se tehtävä selkeästi ja mahdollisimman suurta joukkoa koskien.

Juha Koponen

Johtava verojuristi

Veronmaksajain Keskusliitto